České vysoké učení technické v Praze

Fakulta stavební

155ADKG: Digitální model terénu

Michael Kala Anna Zemánková

1 Zadání

 $Vstup: množina P = \{p_1, ..., p_n\}, p_i = \{x_i, y_i, z_i\}.$

Výstup: polyedrický DMT nad množinou P představovaný vrstevnicemi doplněný vizualizací sklonu trojúhelníků a jejich expozicí.

Metodou inkrementální konstrukce vytvořte nad množinou P vstupních bodů 2D Delaunay triangulaci. Jako vstupní data použijte existující geodetická data (alespoň 300 bodů) popř. navrhněte algoritmus pro generování syntetických vstupních dat představujících významné terénní tvary (kupa, údolí, spočinek, hřbet, ...).

Vstupní množiny bodů včetně níže uvedených výstupů vhodně vizualizujte. Grafické rozhraní realizujte s využitím frameworku QT. Dynamické datové struktury implementujte s využitím STL.

Nad takto vzniklou triangulací vygenerujte polyedrický digitální model terénu. Dále proveďte tyto analýzy:

- S využitím lineární interpolace vygenerujte vrstevnice se zadaným krokem a v zadaném intervalu, proveď te jejich vizualizaci s rozlišením zvýrazněných vrstevnic.
- Analyzujte sklon digitálního modelu terénu, jednotlivé trojúhelníky vizualizujte v závislosti na jejich sklonu.
- Analyzujte expozici digitálního modelu terénu, jednotlivé trojúhelníky vizualizujte v závislosti na jejich expozici ke světové straně.

Zhodnoť te výsledný digitální model terénu z kartografického hlediska, zamyslete se nad slabinami algoritmu založeného na 2D Delaunay triangulaci. Ve kterých situacích (různé terénní tvary) nebude dávat vhodné výsledky? Tyto situace graficky znázorněte.

Zhodnocení činnosti algoritmu včetně ukázek proveďte alespoň na tři strany formátu A4.

Hodnocení:

Krok	Hodnocení
Delaunay triangulace, polyedrický model terénu.	10b
Konstrukce vrstevnic, analýza sklonu a expozice.	10b
Triangulace nekonvexní oblasti zadané polygonem.	+5b
Výběr barevných stupnic při vizualizaci sklonu a expozice.	+3b
Automatický popis vrstevnic.	+3b
Automatický popis vrstevnic respektující kartografické zásady (orientace, vhodné rozložení).	+10b
Algoritmus pro automatické generování terénních tvarů (kupa, údolí, spočinek, hřbet,).	+10b
3D vizualizace terénu s využitím promítání.	+10b
Barevná hypsometrie.	+5b
Max celkem:	65b

Čas zpracování: 3 týdny

2 Údaje o bonusových úlohách

3 Popis a rozbor problému

Mějme množinu Pp_i bodů $p_i = x_i, y_i, z_i$. Nad tuto množinou chceme vytvořit síť trojúhelníků t_i pomocí Delaunay triangulace DT.

Vlastnosti Delaunay triangulace:

- Uvnitř kružnice opsané trojúhelníku $t_i \in DT$ neleží žádný jiný bod množiny P.
- DT maximalizuje minimální úhel v $\forall t_j,$ avšak DT neminimalizuje maximální úhěl v t_j
- $\bullet$ DTje lokálně optimální i globálně optimální vůči kritériu minimálního úhlu
- DT je jednoznačná, pokud žádné čtyři body neleží na kružnici.

Z těchto vlastností také plyne, že trojúhelníky jsou tvořeny tak, aby kružnice jim opsaná byla minimální ze všech možných.

4 Popis algoritmů

4.1 Delaunayova triangulace

4.1.1 Implementace metody

- 1. $p_1 = rand(P), ||p_2 p_1|| = min$ ....náhodný a nebližší bod
- 2. Vytvoř hranu $e = (p_1, p_2)$
- 3. Inicializuj: $p_{min} = argmin_{\forall p_i \in \sigma_L(e)} r'(k_i), k_i = (a, b, p_i), e = (a, b)$
- 4. Pokud $\not\exists p_{min}$, prohod' orientaci $e \longleftarrow (b, a)$. Jdi na 3)
- 5. $e_2 = (p_1, p_{min}), e_3 = (p_{min}, p_1)...$ zbývající hrany trojúhelníku
- 6. $AEL \longleftarrow e, AEL \longleftarrow e_2, AEL \longleftarrow e_3$
- 7. $DT \longleftarrow e, DT \longleftarrow e_2, DT \longleftarrow e_3$
- 8. while AEL not empty:
- 9. $AEL \longrightarrow e, e = (p_1, p_2)...$ vezme první hranu z AEL
- 10. $e = (p_2, p_1)$ ...prohodí její orientaci
- 11. $p_{min} = argmin_{\forall p_i \in \sigma_L(e)} r'(k_i), k_i = (a, b, p_i), e = (a, b)$
- 12. if $\exists p_{min}$:
- 13. $e_2 = (p_1, p_{min}), e_2 = (p_{min}, p_1) \dots zbývající hrany trojúhelníku$
- 14. $DT \leftarrow e$
- 15. $add(e_2, AEL, DT), add(e_3, AEL, DT)$

Dílčí algoritmus Add:

- 1. Vytvoř hranu e' = (b, a)
- 2. if $(e' \in AEL)$
- 3. $AEL \longrightarrow e'...Odstraň z AEL$
- 4. else:
- 5. $AEL \leftarrow e$ ...Přidej do AEL
- 6. $DT \longleftarrow (a, b)$ Přidej do DT

4.2 Vrstevnice

1. doplnit

4.2.1 Implementace metody

1. doplnit

4.3 Sklon

4.4 Expozice

5 Vstupní data

Vstupními daty je množina bodů, kterou lze zadat dvěma způsoby:

- 1) klikáním na kanvas
- 2) použitím generátoru bodů, který je součástí aplikace, přičemž se body generují dle zadaných kritérií.

6 Ukázka vytvořené aplikace

Nejprve je třeba zadat vstupní data - množinu bodů.

Následně je možné vybrat metodu výpočtu konvexní obálky a kliknutím na tlačítko GO v sekci Create convex hull zahájen výpočet a vizualizace konvexní obálky zadané množiny bodů. Pod tlačítkem Go je vypsán čas, jak dlouho trval výpočet.

Vše je uvedeno do původního stavu (smazány body i vypočtené vyýsledky) kliknutím na tlačítko Clear.

6.1 Algorithms

V třídě Algorithms jsou staticky implementovány algoritmy počítající kovexní obálku a minimální ohraničující obdélník (včetně vodící linie).

• Výčtový typ **TPosition**

- Typ využitý jako návratová hodnota členské metody getPointLinePosition.
- LEFT = 0
- RIGHT = 1
- ON = 2

• Metoda getPointLinePosition

- Tato metoda slouží k určení polohy bodu vůči přímce. Návratovou hodnotou je výčtový typ TPosition.
- Vstup
  - * QPointF &q určovaný bod
  - * QPointF &a, &b body přímky
- Výstup
  - * LEFT bod vlevo od přímky
  - * RIGHT bod vpravo od přímky
  - * ON bod na přímce

• Metoda **getTwoVectorsAngle**

- Tato metoda slouží k určení úhlu mezi 2 přímkami. Její návratovou hodnotu je double.
- Vstup
  - * QPointF &p1, &p2 body první přímky
  - * QPointF &p3, &p4 body druhé přímky
- Výstup
  - * Úhel mezi 2 přímkami

• Metoda getPointLineDistance

- Tato metoda slouží k výpočtu vzdálenosti bodu od přímky. Její návratovou hodnotou je double
- Vstup
  - * QPointF &q určovaný bod
  - * QPointF &a, &b body přímky
- Výstup
  - * Vzdálenost bodu od přímky

• Přetížená metoda rotateByAngle

- Tato metoda slouží k rotaci dané množiny o úhel. Jejím návratovým typem je void.
- Vstup
  - * Přetížení 1
    - · std::vector<QPointF> &points vektor bodů, jež má být orotován
    - · double angle úhel, o který má rotace být provedena
  - * Přetížení 2
    - · QPolygonF &points polygon, jež má být orotován
    - · double angle úhel, o který má rotace být provedena
  - * Přetížení 3
    - · QLineF &points úsečka, jež má být orotována
    - · double angle úhel, o který má rotace být provedena

• Metoda **getDistance**

- Tato metoda slouží k výpočtu vzdálenosti dvou bodů. Jejím výstupním typem je double.
- Vstup
  - * QPointF &a, &b body, mezi kterými je vzdálenost počítána
- Výstup
  - * Vypočtená vzdálenost

• Metoda jarvisScanCH

- Tato metoda slouží k výpočtu konvexní obálky pomocí algoritmu Jarvis Scan. Během výpočtu je ošetřována singularita existence kolineárních bodů v datasetu. Jejím výstupním typem je QPolygonF.
- Vstup
  - * **std::vector** < **QPointF**> **points** vektor bodů, kolem nichž má být vytvořená konvexní obálka.
- Výstup
  - * Polygon obsahující kovexní obálku.

• Metoda **grahamScanCH**

- Tato metoda slouží k výpočtu konvexní obálky pomocí algoritmu Graham Scan.
  Jejím výstupním typem je QPolygonF.
- Vstup
  - * **std::vector** < **QPointF**> **points** vektor bodů, kolem nichž má být vytvořená konvexní obálka.
- Výstup

* Polygon obsahující kovexní obálku.

• Metoda quickHullCH

- Tato metoda slouží k výpočtu konvexní obálky pomocí algoritmu Quick Hull.
  Jejím výstupním typem je QPolygonF.
- Vstup
  - * **std::vector** < **QPointF**> **points** vektor bodů, kolem nichž má být vytvořená konvexní obálka.
- Výstup
  - * Polygon obsahující kovexní obálku.

• Metoda quickHullLocal

- Pomocná metoda k výpočtu konvexní obálky metodou Quick Hull. Jejím výstupním typem je void.
- Vstup
  - * int s, e index počátečního a koncového bodu dělící přímky
  - * **std::vector** < **QPointF**> & **points** vektor bodů, kolem nichž má být vytvořená konvexní obálka.
  - * QPolygonF &poly_ch polygon obsahující body konvexní obálky
- Výstup
  - * Polygon obsahující kovexní obálku.

• Metoda sweepLineCH

- Tato metoda slouží k výpočtu konvexní obálky pomocí algoritmu Sweep Line.
  Jejím výstupním typem je QPolygonF.
- Vstup
  - * **std::vector** < **QPointF**> **points** vektor bodů, kolem nichž má být vytvořená konvexní obálka.
- Výstup
  - * Polygon obsahující kovexní obálku.

• Metoda generatePoints

- Metoda pro generování zadaného počtu a tvaru bodů. Jejím výstupním typem je std::vector <QPointF> points.
- Vstup
  - * QSizeF &canvas_size rozměry kreslícího plátna, ze kterých se determinuje rozsah generovaných bodů
  - * int point_count počet bodů, který se má generovat
  - * **std::string shape** tvar vytvářené množiny bodů (random, grid, na kružnici, na elipse, na čtverci)

- Výstup
  - * Vektor nagenerovaných bodů.

• Metoda minimalRectangle

- Metoda pro výpočet minimálního ohraničujícího obdélníku a hlavní linie. Jejím výstupním typem je void.
- Vstup
  - * QPolygonF &poly_ch polygon obsahující konvexní obálku
  - * **QPolygonF &minimal_rectangle** polygon, do kterého jsou počítány body minimálního ohraničujícího obdélníku
  - * QLineF & direction hlavní linie minimálního ohraničujícího obdelníku (resp. do této proměnné je počítaná)
  - * bool compute_dir_line ukazatel určující zda-li má být počítána hlavní linie minimálního ohraničujícího obdélníku

6.2 Draw

Třída draw slouží k vykreslení vygenerovaných (nebo naklikaných) bodů, vypočteného minimálního ohraničujícího obdélníku a hlavní linie minimálního ohraničujícího obdélníku. V této třídě jsou zároveň nagenerované body zbavené duplicit a vypočtené konvexní obálky se zde omezují na striktní konvexní obálky (vše v metodě **setCH**. Třída dědí od třídy **QWidget**.

Členské proměnné

- std::vector <QPointF> points vektor obsahující nagenerované nebo naklikané body
- QPOlygonF ch polygon obsahující body konvexní obálky
- **QPolygonF** rect polygon obsahující body minimálního ohraničujícího obdélníku
- QLineF direction hlavní linie minimálního ohraničujícího obdélníka

• Metoda paintEvent

- Tato metoda slouží k vykreslení nagenerovaných (nebo naklikaných) bodů, konvexní obýlky, minimálního ohraničujícího obdélníka a hlavní linie minimálního ohraničujícího obdélníka. Metoda se volá pomocí metody repaint(). Návratovým typem je void.
- Vstup
  - * QPaintEvent *e

• Metoda mousePressEvent

- Metoda sloužící k uložení bodu do členské proměnné points určeného kliknutím myší nad kreslícím plátnem. Jejím návratovým typem je void.
- Vstup
  - * QMouseEvent *e

• Metoda setCH

- Tato metoda slouží pro kontrolu duplicity generovaných bodů, pro kontrolu alespoň 3 bodů, k zavolání příslušného algoritmu pro vypočtení konvexní obálky a k omezení konvexní obálky na striktně konvexní obálku. Metoda počítá dobu trvání výpočetních algoritmů. Jejím návratovým typem je double.
- Vstup
  - * **std::string &selected_algorithm** uživatelsky vybraný algoritmus pro počítání konvexní obálky
- Výstup
  - * Čas trvání výpočtu.

• Metoda setRect

- Tato metoda slouží pro zavolání algoritmu pro výpočte minimálního ohraničujícího obdélníku a jeho hlavní linie. Jejím návratovým typem je void.
- Vstup
  - * **bool draw_dir_line** uživatelsky nastavený indikátor, zda-li se má vypočítat hlavní linie minimálního ohraničujícího obdélníku

• Metoda setPoints

- Metoda volající algoritmus pro generování bodů daného počtu a tvaru. Jejím návratovým typem je void.
- Vstup
  - * QSizeF &canvas_size rozměr kreslícího plátna pro pozdější určení rozsahu generování bodů
  - * int count počet bodů, jež se má generovat
  - * std::string &shape tvar, do kterého se body mají generovat

• Metoda clearCanvas

Metoda, která maže obsah kreslícího okna. Jejím návratovým typem je void.
 Do metody nevstupují žádné parametry.

6.3 SortByXAsc, SortByYAsc, SortByAngleAsc

Třídy sloužící jako sortovací kritérium - podle rostoucí souřadnice x resp. souřadnice y (při stejných souřadnicích x resp. y je druhým kritériem druhá souřadnice) a podle rostoucího úhlu mezi body (při stejném úhlu je druhým kritériem vzdálenosti mezi body).

6.4 Widget

Tato třída slouží ke komunikaci s GUI. Třída dědí od třídy QWidget. Všechny její metody slouží jako sloty k signálům z GUI, nemají žádné vstupní hodnoty a jejich návratovým typem je void.

- Metoda on_createCHButton_clicked reaguje na zmáčknutí tlačítka pro vypočtení konvexní obálky, volá metodu setCH z třídy Draw, zapisuje čas výpočtu do GUI.
- Metoda **on_generateButton_clicked** reaguje na zmáčknutí tlačítka pro generování bodů, volá metodu **setPoints** z třídy **Draw**.
- Metoda **on_clearButton_clicked** reaguje na zmáčknutí tlačítka pro vymazání obsahu kreslícího plátna, volá metodu **clearCanvas** z třídy **Draw**.
- Metoda **on_createRectButton_clicked** reaguje na zmáčknutí tlačítka pro vypočtení minimálního ohraničujícího obdélníka, volá metodu **setRect** z třídy **Draw**.
- Metoda on_helpButton_clicked reaguje na zmáčknutí tlačítka pro volání nápovědy, volá okno s nápovědou help_dialog z třídy HelpDialog.

6.5 HelpDialog

Třída sloužící pro vykreslení okna s nápovědou.

7 Přílohy

 $\bullet$ Príloha č.1: Testování výpočetních dob algoritmů - "Testovani.pdf"

8 Závěr

8.1 Politování se a vysvětlení našeho problému

Aplikace od začátku implementovala body, polygony, linie atd. v typu float (QPointF, QPolygonF, QLineF), v tomto duchu byly psány i všechny algoritmy. Při testování bylo zjištěno, že výpočet takto implementovaných algoritmů trvá VELMI dlouho (v řádu stovek sekund). Proto bylo navrženo (dva dny před odevzdáním), že by bylo vhodné vyzkoušet, jak budou algoritmy rychle počítat při implementaci bodů, polygonů a linií v typu int (QPoint, QPolygon, QLine). Bylo zjištěno, že tato změna (aplikovaná pomocí programu grep (to jsme se jen chtěli pochlubit, že jsme to zmákli přepsat rychle)) algoritmy rapidně urychlí (do řádu sekund až sub-sekund). Z tohoto důvodu (a také z časových důvodů, při testování pomalejší verze počítač zamrzá a člověk u toho musí pořád sedět a odklikávat "Wait", aby program nepadl) jsou uvedeny grafy z testování rychlejší verze. Kdyby všechny algoritmy po tomto přechodu fungovaly správně, ani bychom se neobtěžovali psát tak obsáhlý závěr, ale to by nebyla smůla, aby se to nerozbilo. Především myšlenka rotací tam a zpět u minimálního ohraničujícího obdélníku již nefunguje - orotované souřadnice se zaokrouhlí na celé číslo, při rotaci zpět se opět zaokrouhlí na celé číslo a problém je na světě.

Dále je jakýmsi neidentifikovatelným způsobem rozbitý výpočet Jarvis Scan na kružnici (kód jsme změnili na kód stejný jako z hodiny, kód generování bodů na kružnici máme obdobný jako ostatní skupinky, ale i tak nefunguje úplně správně, neumíme určit problém (a moc nás to mrzí (skutečně, neironicky (to taky není ironie)))). Jelikož jsme strávili spoustu hodin nad co nejoptimálnější implementací těchto algoritmů a samozřejmě jsme to celou dobu testovali pro malé množiny bodů, kdy vše běží rychle, rozhodli jsme se odevzdat 2 verze kódu. Složky jsou pojmenované src_float pro původní super vymazlenou verzi a src_int pro testovací rozbitou verzi s tím, že si stojíme za super vymazlenou verzí src_float, kde funguje vše, ale pro velké množství bodů v některých případech pomaleji (hlavně Jarvis Scan). Jako release odevzdáváme verzi src_float. Doufáme, že to takto bude v pořádku.

Ještě bychom se rádi pochlubili šikovnou implementací vymazávání duplicitních bodů při generování množin (nejprve jsme sortovali, a pak porovnávali následující body, uložili vždy poslední stejný, takto nemusíme použít vnořený cyklus a náročnost je lineární a ne kvadratická).

8.2 Návrhy na vylepšení

- Přizpůsobení vykreslených prvků při zvětšování/zmenšování okna
- Úplné vynechání Jarvis Scanu
- Lepší algoritmus na počítání minimálního ohraničujícího obdélníka, nejlépe takový, při kterém se nemusí rotovat celá množina bodů
  - Krom šikovných algoritmů z prezentace by také šla využít analytická geometrie,
    tj. v podstatě stejný postup jaký jsme použili v našem programu, ale nerotovalo
    by se:

- * V cyklu by se opět procházely všechny strany, ty by byly proloženy vždy přímkou p.
- $\ast$ Přímce p by se našel nejvzdálenější bod, vedla by se jím přímka q || p a přímka k kolmá na p a q.
- * Přímce k by se našel nejvzdálenější bod vlevo, jím by se vedla přímka kl kolmá na p a q.
- * Přímce k by se našel nejvdálenější bod vpravo, jím by se vedla přímka kp kolmá na p a q.
- * Našly by se průsečíky přímek p a kl, p a kp, q a kl, q a kp jako souřadnice rohů ohraničujícího obdélníku.
- * Dále by byl postup totožný s postupem v našem programu (testování velikosti obsahu ohraničujícího obdélníku).
- Optimalizace velikosti vykreslovaných značek bodů vzhledem k počtu vykreslených bodů (tak aby byla lépe vidět konvexní obálka).

9 Zdroje

- 1. BAYER, Tomáš. Konvexní obálky [online][cit. 21.10.2018]. Dostupné z: https://web.natur.cuni.cz/ bayertom/images/courses/Adk/adk4.pdf
- 2. BAYER, Tomáš. Konvexní obálky [online][cit. 30.11.2018]. Dostupné z: https://web.natur.cuni.cz/ bayertom/images/courses/Adk/adkcv2.pdf